

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXII, seria II, Nr. 5269

4 PAGINI — 25 BANI

Miercuri 27 aprilie 1966

ÎN ÎNTÂMPINAREA ZILEI DE 1 MAI ȘI A CELEI
DE-A 45-A ANIVERSĂRI A CREĂRII PCR.

DIN MAREA CARTE A MUNCII

Doi generații, aceeași frântă unită: amar la umăr muncesc la secția de mecanică a Uzinelor „Autobuzul” comunisti Ion Hampel și Marin Ciurea
Foto: ION GUCU

MODELUL MEU
DE VIAȚĂ: **COMUNISTUL**

Înalta responsabilitate

Treci și dumnea, cititorule, adeseori pe Calea Griviței. Cu tramvaiul, cu troleibuzul sau foarte simplu, ca pieton. Și fără îndoielă că de fiecare dată când îți apare în față silueta sobră a Atelierelor C.F.R., numite atât de metaforic „Grivița roșie”, privirile îți se îndreaptă spre placa de marmură fixată pe gardul de cărămidă al bătrânei cetăți industriale, care amintește că aici, în ianuarie-februarie 1933, s-au desfășurat luptele glorioase ale ceferiștilor, conduse de Partidul Comunist Român.

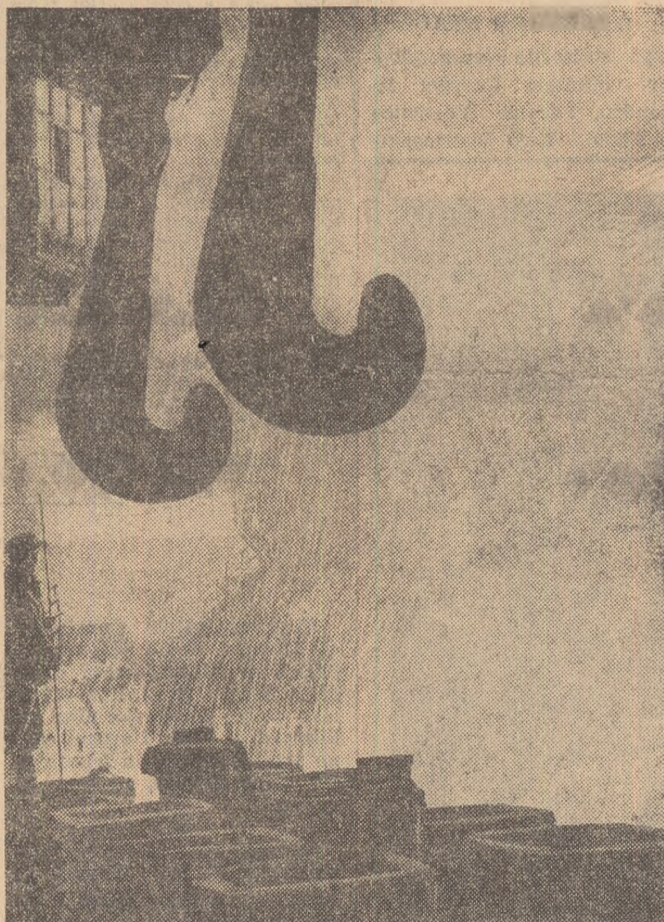
Prezența în același frânt de muncă a tuturor generațiilor pare la prima vedere o realitate a vieții ce nu mai trebuie comentată. Și totuși, ce implicații adânci pentru viața unui colectiv aduce această simplă alăturare! Prezența lângă aparat de su-

ATANASIE TOMA

(Continuare în pag. a II-a)

Prestigiul fruntașilor

• O retragere spre victorie. • Există un anotimp al învățării? Da — spun minerii. • O oră — 1,5 tone cărbune peste plan • Repetiție pentru ritmuri mai înalte.

Scrisori
de pe
șantierul
recoltei —
1966

O „zi-lumină” a unui tânăr inginer

„Ne adresăm vouă, sfătuitoarii și colaboratorii noștri de zi cu zi, cu gândul de a pune toate cunoștințele și priceperile în slujba sporirii producției agricole, a întăririi și dezvoltării cooperativelor noastre agricole de producție” (din Chemarea Congresului cooperativelor agricole de producție).

21 aprilie 1966. Ora 6. Cum va fi vremea? Din pridvorul casei, Valentina își rotește pri-

de specialiști, ingineri din cooperativele de producție care nu și precupețesc eforturile și priceperile pentru folosirea mai bună a mijloacelor tehnice pe care statul le pune la dispoziția unităților, pentru executarea tuturor lucrărilor de bună calitate și la timp, în vederea sporirii producțiilor. Am încercat să alcătuim un scurt jurnal al activității pe care, în această campanie, o desfășoară tânărul ingineră Valentina Zaharia, într-o „zi-lumină”. În esență, el este asemănător cu cel al agronomilor din numeroase alte unități agricole.

de specialisti, ingineri din cooperativele de producție care nu și precupețesc eforturile și priceperile pentru folosirea mai bună a mijloacelor tehnice pe care statul le pune la dispoziția unităților, pentru executarea tuturor lucrărilor de bună calitate și la timp, în vederea sporirii producțiilor. Am încercat să alcătuim un scurt jurnal al activității pe care, în această campanie, o desfășoară tânărul ingineră Valentina Zaharia, într-o „zi-lumină”. În esență, el este asemănător cu cel al agronomilor din numeroase alte unități agricole.

front de lucru cooperativelor pentru lucrările de „artă” și, concomitent, în interior, se va trece la pregătirea patului germinativ.

Ora 7.15. Ingerina Zaharia verifică încă o dată jalonarea terenului repartizat culturii porumbului. Este nemulțumită de felul în care lucrează o semănătoare. De fapt, pământul este încă umed. Mai trebuie să-l zvințe puțin soarele. Impreună cu șeful brigăzii re-

ION ȘERBU
ION BISTREANU

(Continuare în pag. a II-a)

Turism de sezon

Am ajuns într-o dimineață în Sinaia împreună cu un grup de turiști. Prima dilemă: încotro să mergem? Pa-nourile demonstrative din centrul orașului ne indicau marcajele spre Cotă, Piscul Cîmnelui și Poiana Stinei. Am ales cea din urmă cabană și iată-ne la drum depășind castelul Peleş după prima jumătate de oră de mers. Am străbătut apoi o pădure în care alături de ghiocei se mai aflau încă petece de zăpadă și am băut apă dintr-un izvor. Când curelele rucsacului au început să se facă tot mai simțite am ajuns într-o poiană largă — Poiana Stinei. În stînga drumului se unduiau mii de brîndușe împrumutînd terbi-culoare cerului; în dreapta cabana. Ne-a întâmpinat un cabanier tânăr și vesel, pe nume Tudor Nicolae. Am fost

întrebați mai întâi ce am ales să mîncăm și apoi conduși spre încăperile unde ne vom putea odihni. Înăfășurarea acestora merită a fi descrisă întrucît este asemănătoare cu o multor cabane întîlnite în Bucegi.

— Pentru sezonul din anul acesta cabanele noastre au fost refăcute, iar gradul de confort s-a ridicat — ne înformează tovarășul Tudor. Într-adevăr, încăperile nu mai au pricuri de altă dată ci paturi individuale cu sal-

tele din plastic. Camerele pot găzdui 5—6 persoane, dar există și camere chiar și pentru doi turiști. Pe plafoanele cu birne din lemn încrustat stau lămpile fluorescente, jos parchetul nou-nou. Există și instalații pentru apă curentă. Totul exprimă o grijă deosebită pentru odihna turistului. De altfel, nu este numai constatarea noastră. Transcriem o singură notație din caietul de sugestii: „Dorim ca în anii viitori să aducem studenții noștri tot aici”. Semnează

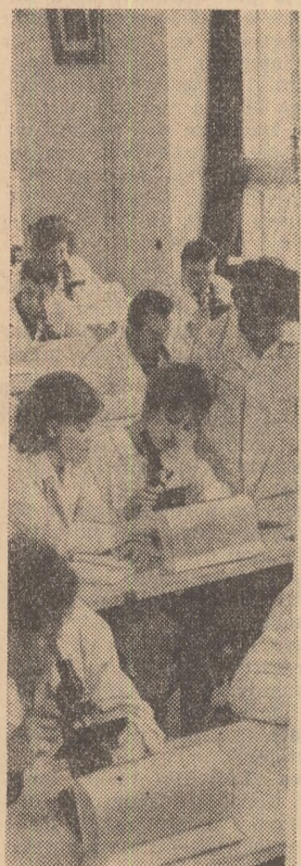
rectorul Institutului de arte plastice din București, care a petrecut aici, împreună cu un grup de studenți, o vacanță de 10 zile.

La cabana Piatra Arsă am întîlnit un grup numeros de tineri. Octavian Dulu, student la facultatea bucureșteană de fizică, ne-a povestit despre seara precedentă.

— Cabana ne-a oferit con-

VICTOR CONSTANTINESCU

(Continuare în pag. a II-a)

În sala de lucrări practice a Institutului de medicină și farmacie din Iași
Foto: AGERPRES

Alte întreprinderi
raportează
ÎNDEPLINIT

• ÎNTEPRINDERILE REGIUNII GALAȚI

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — Colectivele de muncă din unitățile economice ale regiunii Galați au raportat îndeplinirea înainte de termen a angajamentelor luate în cinstea celei de a 45-a aniversări a creării partidului. De la începutul anului și pînă în ziua de 25 aprilie, angajamentul de 57.413.000 lei la producția globală a fost depășit cu peste 7.000.000 lei; la fel și cel de la producția marfă, care se ridică acum la suma de 57.311.000 lei. Corespunzător acestor depășiri s-au realizat beneficii în valoare de 15.000.000 lei, cu peste 15 la sută mai mare decît prevedea angajamentul.

• ÎNTEPRINDERILE REGIUNII HUNEDOARA

În întîmpinarea celei de-a 45-a aniversări a partidului, toate întreprinderile industriale din regiunea Hunedoara au îndeplinit angajamentele luate la economii, obținîndu-se peste prevederile de plan 23.610.000 lei. Punerea în valoare a noi rezerve interne și folosirea mai eficientă a materiilor prime, mașinilor și instalațiilor au asigurat realizarea de beneficii peste plan în valoare de 22.269.000 lei, cu mult peste angajamentele stabilite. Un important succes obținut în cinstea zilei de 1 Mai și a aniversării partidului îl constituie și producția marfă realizată, vîndută și încasată pe întreaga industrie a regiunii, care depășește cu 1,8 la sută cifra de plan. (Agerpres)

• EXPLOATAREA MINIERĂ VOIVOZI

ORADEA (de la corespondentul nostru). — În exploatarea minieră Voivozi din cadrul Trustului minier „Ardealul”, au fost obținute rezultate de seamă în realizarea angajamentelor luate în cinstea celei de a 45-a aniversări a creării P.C.R. Față de perioada corespunzătoare a anului trecut, s-a dat cu 37,9 la sută mai mult lignit. Minerii de aici au realizat peste plan de la începutul anului și pînă acum 5.138 de tone de cărbune. Toate angajamentele luate de colectivul exploatarei — cu etapă pînă la 8 Mai — au fost depășite încă de la sfîrșitul lunii martie.

Perpetuile lui COSTICĂ REZOLVĂ-TOT

Azi sînt poștaș. Deci, cui trebuie să-l duc prima scrisoare?... Of. P.T.T.R. Alexandria. Sîtu eu de ce de cite ori citec adresă adreșă nu pot să nu mai adaug un OFF... din toată inima. Pe la începutul lui ianuarie 1966 îmi scrie văr-miu Nicu Bistriceanu din comuna Urliu, raionul Alexandria. „Vere Costică, a-ju-tă-mă să-mi primesc abonamentul la „Scintila tineretului”. L-am plătit din decembrie și iată sîntem la jumătatea lui ianuarie și nu am primit nici cel puțin un număr”.

Cum era să-l las pe Nicu fără ziar? M-am adresat deci Of. P.T.T.R. Alexandria. De data aceea răspunsul l-am primit foarte operativ. Din scrisoarea aflu că „Nicu Bistriceanu nu a primit abonamentul” deoarece oficiul respectiv „a întocmit greșit chitanța de trimitere și în loc de Urliu s-a trecut localitatea Ulmeni. Tî-nărului i s-au dat din urmă toate ziarele, iar acum îl primește zilnic”. Așa era scris în răspunsul primit. Mai întâi o precizare. „Scintila tineretului” e cotidian și nu revistă săptămînară. La ce s-a folosit tî-nărului să a primit o dată ziarul pe 15 zile?

Da, să zicem că e fost o greșală. Se mai întîmplă. În ziua de 6 aprilie și apoi pe 16 aprilie primesc alte scrisori de la Nicu Bistriceanu: „Vere Costică, iar nu primesc ziarul. M-am abonat pe trei luni, dar de la 1 aprilie pînă azi (14) nu am primit nici un ziar. Că nu l-am primit în ziua de 1 aprilie, am crezut că-i o păcăleală, dar văd că s-îngroșat gluma”.

Ca să-l liniștesc i-am trimis câteva rînduri în care i-am spus: „Nicule, n-ai nici o grijă. La sfîrșitul lunii îmi primești un teac”. Asta întru-seris lui. Scrisoarea pe care o dăduse acum la Alexandria e adresată dirigintului: „Tov. diriginte, ca să vă ajut vă dau numele citorova comune care

încep cu litera U și poate au fost confundate cu Urliu: Uda, Uita, Unsa, Urda, Urși și... să zicem... Urchești. Nu, cu ultima comună nu-i nici o aluzie la munca funcționarilor Oficiului P.T.T.R. Alexandria”.

Și la Liceul nr. 2 din Căldărești, ziarele ajung tîrziu. Iar unora din pachet lipsesc multe numere. Cine credeți că e vinovat pentru aceste nere-

Acum am găsit soluția. „Amice dragă, dacă vrei să nu mai vezi scrisoare în fața ochilor, mută-te în comuna Stoinea, din raionul Filiași. Nu mă crezi? Îți dau exemplul concret. Ion Rădoi, din Brăila, trimite din 15 în 15 zile cite o scrisoare părinților săi în comuna cu pricina, dar aceștia nu primesc absolut nimic. Și treaba aceasta durează de vreo 7 luni”. Acum mai am de îndeplinit un

MĂ IERTAȚI PENTRU DERANJ!

guli? Difuzarea presei? Nu! Oficiul poștal? Nici vorba! Oricît vi-aș fi gîndi nu reușeți să aflați. Să știți de la mine că vinovatul e... paznicul. De ce? Pentru că primește ziarele, nu le numără și tot el le mai nu le difuzează.

Scrisoarea care o dăduse la Căldărești conține doar o frază: „Dacă paznicul se ocupă de difuzarea ziarului, cei care ar trebui să se ocupe de treaba aceasta, ce păzește?”

Pînă aici cred că mi-am făcut datoria. Toate scrisorile au ajuns unde trebuie. Și fiindcă discutăm acum despre scrisori să vă mai spun ceva. Un amic al meu, actor talentat la un teatru din București, îmi spunea într-o zi că nu mai știe ce să facă cu zecile de scrisori pe care le primește zilnic de la rude, prieteni, admiratori etc. Nu i-am dat nici un sfat.

comision. Să scriu citeva rînduri părinților lui Rădoi: „Feciorul dvs e sîmțos, se gîndește acasă și vă scrie cu regularitate. Poate că în curînd ofițerul P.T.T.R. Filiași să aștepte să sîntîmplat cu scrisorile dvs. Viitoare scrisoare o va aduce Ionică atunci cînd va veni în concediu. Pe aceea o veți primi precis”.

Acum să mă iertați citeva minute pentru a-mi alătuți dosarul de despăgubire. Da, am fost pagubit de poșta. Am trimis o recomandată lui Militiadă Ionescu din Craiova, pe care acesta nu a primit-o și nici nu o va mai primi. Ce s-a întîmplat cu ea? Să vă citesc ce-mi spune dirigintele ofițerului P.T.T.R. 33 „Casa Schteini”: „...din cercetările făcute rezultă că recomandata a fost pierdută în timpul transportului. În asemenea situații se acordă o despăgubire de 21,75 lei, iar pentru întocmirea dosarului vă rugăm să ne trimiteți o declarație...”.

Pentru pierderea recomandatei voi fi deci despăgubit. Dar pentru timpul pe care îl pierd cu declarații, cu dosare etc. cine mă despăgubește? Cum telegraful nu-l folosese, voi trece direct la telefon... Of, ce neccazuri și cu telefoanele acestea...

Intr-o zi am primit un aviz telefonic din Buzău. M-am prezentat la cabina telefonică din Bulevardul Gheorghe Gheorghiu-Dej și-am așteptat cu emoție clipa cînd voi fi anunțat. Ora indicată pe aviz a sosit, dar... nimic. Aștept zece minute, douăzeci, șizeci, șaptezeci. Minutul șaptezeci și unu... În sfîrșit sînt poștit în cabină. Dar de la Buzău mă s-a comunicat, printre altele, că persoana a plătit deoarece a fost anunțată că în nu-m-am prezentat. Am vrut să dau un telefon la Direcția Generală Telefon Telegraf, dar mă temeam că e circuitul deranjat, așa că m-am prezentat aici personal. Ce aflu? „Convorbire în cauză nu s-a efectuat din vina telefonistelor de cabină din Oficiul Special Poșta Centrală din București care (aici fiți atenți) nu au depus eforturile necesare pentru deservirea ei”.

Acum mă duc din nou la sus-numita direcție generală să transmit tovarășilor de aici următoarea scrisoare: „Mă rog frumos dvs, despre ce eforturi e vorba? Dacă telefonistele trebuiau cumva să alerge pînă la Buzău să stabilească legătura, le iert. Dar cum știți că nu și-au îndeplinit îndatoririle de serviciu, nu le iert”.

Așa că, după cum vedeți, m-am pus vîru și cu telefonistele. De acum în colo, dacă aveți nevoie de Costică Rezolvă-Tot căutați-l prin... telegraf sau veniți pînă la el. E mai operativ.

Și, în sfîrșit, mai am de dus o ultimă scrisoare, adresată tuturor dirigintilor, telefonistelor, factorilor poștali etc. „Să știți că eu am în general o părere bună despre munca dvs. Sînteți operativi, punctuali, amabili, cei mai mulți, dar după cum ați văzut, mai sînt unele nereguli. Dacă rîndurile mele v-au deranjat, vă rog iertați-mă pentru deranj. Dacă nu, adresați-vă la... 02.

COSTICĂ REZOLVĂ-TOT pentru conformitate **GHEORGHE NEAGU** (După scrisorile corespondenților voluntari Georgeta Alexandru, Nicolae Stoanenco, Ion Rădoi, Nicu Bistriceanu)

FESTIVALUL ARTEI STUDENȚEȘTI — EDIȚIA 1966

Scenă din piesa „Nu sînt Turnul Eiffel” de Ecaterina Oproiu în interpretarea studenților de la Institutul de arhitectură „Ion Mincu” din București

Foto: R. WAGNER

După ultima cădere de cortină

Concursul formațiilor studențești de teatru — laza pe țară — s-a încheiat.

(Nu sînt turnul Eiffel” de Ecaterina Oproiu și „Moartea unui artist” de Horia Lovinescu, Cluj și „Sulfete tari”, de Camil Petrescu, Timișoara („Istorie nocturnă” de O'Casey) au dat pe scena concursului ansambluri artistice în care toate (sau aproape toate) rolurile au fost studiate minuțios și interpretate cu măiestrie.

O mențiune specială colectivului dramatic al Institutului de arhitectură „Ion Mincu” din București („Nu sînt turnul Eiffel” de Ecaterina Oproiu) care a înțeles deplin ceea ce trebuie să fie teatrul studentesc de amatori: Nu o copie lăidat a spectacolelor realizate de profesioniști, ci o creație originală, cu sarcini și justificări estetice și educative înalte în jurul problemei de afirmare și îndrumare — cu fantezie — a talentului și pasiunii cu care un număr tot mai mare de studenți se apropie de teatru.

Dincolo de orice analiză se impune o concluzie: În toate instituțiile de învățămînt superior — ediția 1966 a Festivalului studentesc de artă a dovedit-o — există deosebitul pentru a aduce la nivelul teatrului studentesc de amatori. Asupra acestui lucru vom reveni...

Luni seara, sala Teatrului Național din Cluj a găzduit festivitatea de închidere a concursului formațiilor studențești de teatru.

ADRIAN VASILESCU

Vizita ministrului afacerilor externe al Franței

Primirea de către Alexandru Birlădeanu, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri

Prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Alexandru Birlădeanu, a primit marți după-amiază pe ministrul afacerilor externe al Franței, Maurice Couve de Murville.

La întrevedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au participat Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Gheorghe Ciocâr-

ră, ministrul comerțului exterior, Victor Dimitriu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Paris, precum și Jacques de Beaumarchais, directorul general al afacerilor politice din Ministerul Afacerilor Externe al Franței, Bruno de Leusse, directorul de cabinet al ministrului.

Au fost de față Jean Louis Pons, ambasadorul Franței la București.

Dineu oferit în cinstea oaspetelui francez

Seara, prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Alexandru Birlădeanu, a oferit un dineu în cinstea înaltului oaspete francez.

Au luat parte Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Gheorghe Ciocârlii, ministrul comerțului exterior, Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Ion Pas, președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, acad. St. S. Nicolae, președintele Grupului parlamentar pentru relațiile de prietenie România-Franța, George Macoveșcu, Vasile Gliga, și Mihai Marin, adjuncți ai ministrului afacerilor externe, Victor Dimitriu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Paris, Traian Ionașcu, președintele Asociației de drept internațional și relații internaționale, acad. Horia Hulubei, directorul Institutului de fizică atomică, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

Au participat persoanele care îl însoțesc pe ministrul afacerilor externe al Franței, precum și Jean Louis Pons, ambasadorul Franței la București, și membri ai ambasadei.

În timpul dineului Alexandru Birlădeanu și Maurice Couve de Murville, au rostit toastruri.

Salutînd pe oaspete, în numele guvernului român, Alexandru Birlădeanu a apreciat că vizita sa la București oferă o excelentă ocazie de a continua contactele dintre oamenii de stat români și francezi, factor important al colaborării prietenești dintre România și Franța. Vorbitorul a amintit rezultatele pozitive ale vizitei făcute în Franța de delegația guvernamentală română condusă de președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, constatînd că măsurile asupra cărora s-a convenit cu acest prilej devin realitate.

În această ordine de idei, vorbitorul s-a referit la semnarea noului acord comercial de lungă durată și a primului acord cultural de după război, care asigură un cadru instituțional adecvat pentru intensificarea schimburilor reciproce, la

încheierea de contracte importante între întreprinderi românești și firme franceze pentru furnizarea de instalații și bunuri de echipament pentru industria noastră, la lărgirea și aprofundarea colaborării culturale, în special în domeniul tehnic, învățămîntului, artei și culturii.

Dezvoltarea celor două țări, interesele lor reciproce, a spus Alexandru Birlădeanu, fac nu numai posibilă, dar și necesară îmbogățirea și diversificarea continuă a schimburilor româno-franceze.

Vorbitorul și-a exprimat încrederea că, pînă de la dorința comună de a favoriza raporturile de cooperare dintre România și Franța, în spiritul tradițiilor de prietenie dintre cele două țări, prin eforturile ambelor părți se va înalta cu succes pe acest drum.

Alexandru Birlădeanu a subliniat că relațiile dintre cele două țări se dezvoltă pe baza solidă a principiilor suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și respectului reciproc. Contactele româno-franceze au relevat că cele două guverne sînt de acord în a aprecia că principiile amintite reprezintă azi o condiție esențială a colaborării normale între state, a păcii generale.

Evoluția evenimentelor internaționale confirmă pe zi ce trece justetea acestor aprecieri și conferă o tot mai mare valoare internațională relațiilor bilaterale de colaborare între state independente pe egalitate și respect mutual.

Considerînd că întărirea neîntreruptă a legăturilor de prietenie dintre România și Franța servește atît interesele fundamentale ale celor două națiuni, cît și interesele generale ale bunei înțelegeri și securității în Europa și în lumea întreagă, vorbitorul a înțeles pentru succesul vizitei, pentru prietenia româno-franceză, pentru prosperitatea Franței, în sănătatea președintelui de Gaulle, în sănătatea ministrului Maurice Couve de Murville și a celorlalți oaspeți.

Răspunzînd, ministrul de externe al Franței, Maurice Couve de Murville, a mulțumit pentru ospitalitatea cu care a fost în-

conjurat de la sosirea sa. El a subliniat caracterul deosebit al relațiilor dintre Franța și România, relații care s-au statornicit între cele două țări o dată cu apariția României în perioada marilor nașteri în perioada marilor mișcări de emancipare din secolul trecut. În acest spirit, a spus vorbitorul, sosind la București pentru a răspunde ambalei invitații a guvernului Republicii Socialiste România, sînt fericiți să aducă poporului român salutul cordial și frățesc al poporului francez. Acesta este salutul unui popor prieten, fericit de a vedea că sînt reînnoite relații care răspund sentimentelor noastre reciproce, ca și firește interesele noastre. După ce a subliniat o anumită îmbunătățire a climatului internațional în Europa, Couve de Murville a spus:

„Mai este oare nevoie să adăug că pentru ministrul afacerilor externe al Republicii Franceze este o satisfacție excepțională de a sărbători la București tradiția prieteniei franco-române”.

Arătînd că, desigur, în prezent este vorba acit de o etapă nouă în cadrul unei misiuni care se conturează în mod viguros de mai mulți ani și se desfășoară în mod regulat, ministrul francez a trecut în revistă însemnătățile unor contacte la nivel înalt între cele două țări. El a constatat succesul înregistrat de vizita președintelui Consiliului de Miniștri al României, Ion Gheorghe Maurer, în Franța, ca și de convorbirile sale cu președintele de Gaulle, care au marcat un punct important în raporturile reciproce dintre cele două țări și a amintit vizitele făcute în Franța de Alexandru Birlădeanu, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și de Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe.

Maurice Couve de Murville a arătat în continuare că acordul pe termen lung semnat în 1965 a dat o nouă dimensiune acordurilor de colaborare. Fără îndoială, acit — a spus vorbitorul — se manifestă în modul cel mai spontan afinitățile naturale și în particular, în ceea ce privește limitele geografice. Rolul guvernului nostru este să ajute ca ele să-și producă efectele. Și în acest domeniu este necesar să continuăm și să dezvoltăm.

Ministrul de externe francez a apreciat că din punct de vedere politic se poate afirma că bazele unei prietenii durabile între Franța și România sînt stabilite de acum în mod solid, că cele două părți se înțeleg bine și în legătură cu acestea vorbitorul a arătat că politica franceză promovată de generalul de Gaulle are ca prim obiectiv dezvoltarea de relații pasnice între toate țările, iar acest obiectiv nu poate fi atins dacă nu sînt acceptate și aplicate principiile esențiale ale independenței tuturor națiunilor și ale neamestecului în afacerile lor interne. Acesta este mesajul pe care Franța îl adresează lumii și pe baza cărui crede că poate fi dobîndită, a spus vorbitorul, o destinație adevărată și fructuoasă. În felul acesta, Europa ar putea să aducă o contribuție esențială la realizarea păcii în lume.

În încheiere, Maurice Couve de Murville a toastat în cinstea primului vicepreședinte, a ministrilor prezenți, a guvernului român, pentru bunele relații între România și Franța.

Dineul s-a desfășurat într-o atmosferă de căldă prietenie. (Agerpres)

TELEGRAMĂ

Excelenței Sale Domnul ION GHEORGHE MAURER

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

București

Survollînd, împreună cu membrii delegației Republicii Arabe Siriene, teritoriul Republicii Socialiste România. În tranzitul nostru din Uniunea Sovietică la Sofia sînt bucuros pe a adresa Excelenței Voastre și guvernului Republicii Socialiste România, salutările noastre cele mai distinse, precum și cele mai bune sentimente de simpatie și prietenie.

Dr. Y. ZEAYEN președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Arabe Siriene

ȘTIRI SPORTIVE

Stațiile noastre de radio vor transmite astăzi seară în jurul orei 20.30 desfășurarea meciului internațional de fotbal dintre echipele orașelor Budapesta și București, care va avea loc pe „Nepstadion”. Transmisia se va face pe programul 1.

7-a partidă a meciului pentru titlul mondial de șah intreruptă luni la mutarea 41-a. Petrosian a obținut victoria după numai două mutări. Scorul este acum de 4-3 în favoarea campionului mondial Petrosian. Astăzi, are loc a 8-a partidă, cu alb-lele jucînd Petrosian.

Uzina de mecanică din București. Tînrul Ilie Raicu măsoră cu micrometrul acurțiile line folosite la manometrul

Boxerul român Nicolae Gîlu a repara-t un frumos succes

Ieri la Moscova a fost continuată cea de

Înalta responsabilitate

dură automată a comunistului Tudose Dumitru și a tînrului Burnoiu, aflînd la practică în cazanerie, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cerești și generațiile care trebuie să continue gloria înaintașilor. Dar iată că tînrul Burnoiu, unul din cei 6 elevi ai școlii profesionale trimiși să învețe meserie nu „peste umăr”, ci „umăr la umăr” de la bătrînii muncitori, însoțim mai mult decît conștientarea unei firești practici de producție. Este pur și simplu o metaforă, o operațiune nevăzută de osmoză între tradiția revoluționară a muncitorilor cereș

VIATA DE ORGANIZATIE

Primim de la cititorii ziarului nostru nemuritoare scrisori in care ne vorbesc despre marele interes cu care uteciștii, in timpul nostru tineret, au intrinsec și studiază documentele elaborate de cel de-al VIII-lea Congres al U.T.C. Aceste documente prezintă cu claritate sarcinile mari și însemnate care stau în viitor în fața Uniunii Tineretului Comunist, a întregului nostru tineret, reflectă în esență lămurile cerințe ridicate în fața tineretului generației în actuala etapă de dezvoltare a patriei, precum și gradul de conștiință din ce în ce mai înalt al tineretului.

Uteciștii, în timpul nostru tineret, au primit cu deplină satisfacție și totală aderență Documentele Congresului, fiind hotărâți să pună în slujba îndeplinirii lor întreaga energie, pricepere și capacitate de muncă. Sentimentul acesta își are izvorul în convingerea fiecărui utecișt că între Documentele elaborate de Congres și propriile lor preocupări este o concordanță deplină, că acestea întrucapează visurile, năzuințele lor de viitor, îi ajută să-și afirme personalitatea atât pe plan profesional cât și spiritual.

Din dorința de a înțelege cât mai bine prevederile cuprinse în documentele Congresului, mulți cititori s-au adresat ziarului nostru cu întrebări. În pagina de față dăm răspuns la unele dintre ele.

SĂ CREȘTEM CONTINUU RÎNDURILE ORGANIZAȚIEI NOASTRE

Răspundem la întrebările cititorilor

1

Congresul al VIII-lea al U.T.C. a apreciat că în perioada următoare un obiectiv important al muncii Uniunii Tineretului Comunist trebuie să-l formeze îmbunătățirea activității politice și organizatorice în masele tineretului pentru creșterea rîndurilor organizației noastre, astfel ca în următorii ani, venind tot mai mult în întințarea dorințelor tinerilor, covârșitoarea lor majoritate să devină membri ai Uniunii Tineretului Comunist.

Cuprinderea în U.T.C., în următorii ani a covârșitoarei majorității a tineretului este în același timp o condiție deosebit de importantă, a cărei realizare permite Uniunii Tineretului Comunist să-și îndeplinească cât mai bine sarcinile mari pe care partidul i le-a pus în față.

Făcînd o analiză temeinică a acestor probleme, Congresul a indicat și acele domenii, sectoare de activitate spre care trebuie îndreptată mai mult atenția în viitor. Cea mai mare parte a celor ce vor intra în U.T.C. vor proveni din școlile generale, licee și școli profesionale. Este o datorie de mare răspundere a comitetelor raionale și organizațiilor U.T.C. de a acorda o deosebită atenție muncii organizațiilor U.T.C. din școli, consolidării și creșterii rîndurilor lor, sprijinirii îndeaproape a organizațiilor de pionieri în cadrul cărora începe procesul de formare a viitorului tînar comunist. În același timp, Congresul a cerut organelor și organizațiilor U.T.C. să se preocupe în mai mare măsură de creșterea rîndurilor organizațiilor U.T.C. de la sate, de pe șantierele de construcții și din exploatarea forestieră. Creșterea continuă a rîndurilor Uniunii Tineretului Comunist este însă o problemă care trebuie să ocupe un loc central și în activitatea organizațiilor U.T.C. din fabrici și uzine, facultăți, institute de cercetări și uniuni de creație, într-un cuvînt, din toate domeniile de activitate.

Creșterea rîndurilor U.T.C. a fost și pînă acum și va rămîne și pe mai departe un rezultat firesc al întregii munci desfășurate de organizație. Practica a dovedit că atunci cînd activitatea de organizație are un conținut bogat, este atractivă și activitățile organizate au un profund caracter tineresc, cînd ele răspund preocupărilor tinerilor, aceștia se adresează organizației, solicitînd să devină membri ai U.T.C., convinși fiind că în organizația lor revoluționară se pot pregăti și forma. Aceasta presupune însă ca fiecare organizație U.T.C. să manifeste o atitudine creatoare față de propria sa muncă, să elaboreze planurile activităților viitoare pornind de la sarcinile mari stabilite de Congres și de la o temeinică cunoaștere a problemelor specifice pe care le ridică viața și munca tineretului din fiecare colectiv în parte.

Este o datorie de onoare a organelor și organizațiilor U.T.C. de a-l ajuta pe tinerii care încă nu sînt uteciști să cunoască bine caracterul, rolul și sarcinile Uniunii Tineretului Comunist, astfel ca atunci cînd solicită primirea în U.T.C. să fie pe deplin conștienți că urmează să facă parte dintr-o organizație revoluționară de tineret, care militează, sub conducerea partidului, pentru socialism și comunism. Ei trebuie ajutați să cunoască și să-și însușească prevederile expuse în Statutul U.T.C., activității U.T.C. să le dea periodic consultații pe marginea Statutului, să le prezinte expunerii despre Uniunea Tineretului Comunist, despre drepturile și îndatoririle membrilor săi. Tinerii să fie invitați să ia parte la unele adunări generale U.T.C. și în mod deosebit la acelea în care se dezbate probleme politice, ideologice, la întîlnirile organizate cu activiștii de partid și de stat, cu oamenii de știință și artă; să fie nelipsiți de la activitățile culturale-sportive organizate, de la acțiunile de muncă patriotică.

2

Membru al Uniunii Tineretului Comunist poate fi orice tînar, cetățean al Republicii Socialiste România — se spune în Statut — care recunoaște Statutul U.T.C., activează în una din organizațiile sale, îndeplinește hotărârile Uniunii Tineretului Comunist și plătește cotizația de membru.

Reflectînd noile condiții în care muncește, învață și trăiește tineretul patriei, Statutul precizează că în Uniunea

Tineretului Comunist sînt primiți tinerii între 14—26 de ani, care prin activitatea și comportarea lor se dovedesc demni de a face parte din organizația comunistă a tineretului.

Reglementînd problemele privind primirea în U.T.C., în Statut nu mai este prevăzută obligația tînarului de a prezenta recomandările atunci cînd cere să fie primit în U.T.C. Aceasta însă pune în fața organelor și organizațiilor U.T.C. sarcina de a cunoaște bine calitățile moral-politice și profesionale ale tinerilor — criteriu esențial în aprecierea lor — activitatea pe care o des-

rală ei trebuie înconjurat cu multă căldură și dragoste, cu multă înțelegere. Aceasta nu înseamnă însă renunțarea la exigență. Dimpotrivă, discutînd despre activitatea tînarului, analizîndu-l munca, comportarea sa, uteciștii au datorie de a-l sfătui prietenește ce trebuie să facă în viitor, de a-l atrage atenția cu tactul necesar, asupra lipșurilor care eventual le are, de a-l ajuta să înțeleagă îndatoririle care îi revin ca membru al U.T.C. În felul acesta tînarul va vedea în organizație o mare familie exigentă dar și plină de grijă, gata să-l ajute pentru a se forma și dezvolta pe viitor, pentru a-și îmbogăți cunoștințele politice și ideologice, a-și valorifica aptitudinile și înclinațiile, pentru a-și forma și dezvolta personalitatea.

După adoptarea hotărîrii de primire în U.T.C. a tînarului respectiv, secretarul organizației de bază sau cel care conduce adunarea, are datorie de a-i reține atenția tînarului asupra princi-

pirățile, aptitudinile tînarului respectiv, pentru al sfătui în legătură cu activitatea sa viitoare.

3

Tăria organizației noastre, prestigiul și capacitatea sa de mobilizare depind în primul rînd de calitatea membrilor săi, de gradul lor de conștiință, de înalta lor răspundere cu care își îndeplinesc sarcinile.

Rezultă de aici însemnătatea cu totul deosebită pe care o are educarea atentă, plină de grijă a noilor uteciști. Trebuie avut în permanență în vedere că tînarul este primit în U.T.C. pentru a fi educat, pentru a fi ajutat să-și for-

titivitatea să muncească neobosit pentru îndeplinirea politicii Partidului Comunist Român, să dezvolte la el dorința de a se situa, prin munca sa, în primele rînduri ale luptei pentru realizarea planurilor de producție, să-și îndeplinească în mod exemplar sarcinile ce-i revin la locul de muncă, să învețe cu pasiune și perseverență, să-și ridice permanent calificarea profesională.

Fiecare utecișt trebuie să formăm și să dezvoltăm pasiunea pentru activitatea de organizație, dorința de a participa activ la toate activitățile organizate, conștiința că prin întreaga sa comportare, prin munca și conduita sa personală exemplară contribuie la creșterea prestigiului, a influenței organizației U.T.C. în masa largă a tineretului. În același timp organizațiile U.T.C. vor trebui să manifeste o mai mare preocupare pentru educarea fiecărui tînar nou primit în U.T.C., în spiritul unei înalte discipline uteciște.

În educarea noului utecișt, în formarea sa, un rol deosebit de important îl au sarcinile concrete date mem-

brului organizației și-a petrecut adolescența și prima sa tinerete, aici, sub influența binefăcătoare a colectivului, bucurîndu-se de grija atentă, părințească a comunistilor, și-a format cele mai frumoase trăsături de caracter, aici a învățat, făcîndu-și ucenicia revoluționară, să fie un adevărat luptător pentru cauza partidului. Iată de ce este firesc ca de organizație să-l lege sentimente profunde și trăinice, să-i fie greu să se despartă de activitatea ei.

Răspunzînd tocmai unor astfel de sentimente Statutul prevede că membrii Uniunii Tineretului Comunist care au împlinit vîrsta de 26 de ani, la cererea lor, pot rămîne în continuare membri ai U.T.C. pînă la vîrsta de 30 de ani inclusiv.

În multe scrisori sosite la redacție, uteciștii timp ne întreabă ce trebuie să facă practic pentru a-și realiza această dorință. Lucrurile sînt cît se poate de simple: uteciștul care a împlinit vîrsta de 26 de ani și dorește să rămînă în continuare membru al organizației, se adresează verbal secretarului organizației de bază U.T.C. Aceasta, în prima adunare generală, îl informează pe uteciștii în legătură cu cererea tînarului. Această cerere nu trebuie să capete o aprobare specială din partea biroului sau a adunării generale U.T.C. Tînarul respectiv rămîne membru al organizației numai prin simpla exprimare a voinței sale. Rămînînd în continuare utecișt, este firesc că el se va bucura de toate drepturile, și va fi obligat să îndeplinească toate îndatoririle prevăzute în Statutul U.T.C.

Avînd experiența multor ani de activitate în organizație, uteciștii care au depășit vîrsta de 26 de ani pot aduce o mare contribuție la îmbunătățirea permanentă a muncii, la creșterea și călătoria unor noi generații de tineri. Este de datorie fiecărei organizații de bază U.T.C. de a crea acestor tineri condițiile necesare pentru a-și valorifica experiența, de a folosi capacitatea și priceperile lor în întreaga activitate. În același timp, în munca cu această categorie de tineri, organele și organizațiile U.T.C. vor trebui să țină seama de problemele lor specifice, de particularitățile lor de vîrstă, să organizeze activități care să răspundă preocupărilor lor.

Este de datorie birourilor organizațiilor de bază, a comitetelor U.T.C. de a organiza întreaga muncă U.T.C. în așa fel încît prin conținutul activităților inițiate să crească interesul tinerilor de a participa la viața de organizație, de a-și manifesta dorința să rămînă și pe mai departe membri ai U.T.C., de a fi mîndri de prestigiul de care se bucură organizația și a contribui prin experiența și capacitatea lor de muncă la dezvoltarea lui continuă; de a le mări convingerea că organizația le oferă și pe mai departe cadrul prielnic, condițiile necesare pentru a-și afirma aptitudinile și înclinațiile lor. Pentru fiecare organizație de bază trebuie să fie o adevărată mîndrie ca toți membrii săi să activeze în continuare pînă la vîrsta de 30 de ani inclusiv, aceasta înseamnă că organizația a desfășurat o muncă care, prin conținutul său, a răspuns celor mai diverse preocupări ale membrilor U.T.C., problemelor specifice ridicate de vîrsta diferită a acestora.

5

Cînd tînarul care a cerut să rămînă în continuare membru al organizației a împlinit vîrsta de 30 de ani, (sau cei care au trecut de 26 de ani și din diferite motive nu mai doresc să desfășoare în continuare activitatea în U.T.C.), în aceste cazuri, este eliberat de drepturile și îndatoririle stabilite ale uteciștilor. În acest scop, tînarul respectiv se adresează secretarului organizației de bază care, în prima adunare generală, comunică dorința lui, uteciștilor.

Eliberarea de drepturile și îndatoririle stabilite, se face numai de către adunarea generală.

Pregătire temeinică, din vreme, aceste adunări pot și trebuie să aibă un pronunțat caracter educativ. Luînd cuvîntul în adunare, tînarul respectiv are posibilitatea să spună celorlalți uteciști ce a însemnat organizația pentru el, să le vorbească despre momentele cele mai importante trăite de el în cadrul organizației, să precizeze întreaga sa creștere și evoluție. Folosînd experiența acumulată, el poate să facă propuneri pentru activitatea viitoare a organizației. În această adunare generală, ceilalți uteciști, tovarășii săi de muncă, prieteni, au datorie morală de a lua cuvîntul, de a evidenția activitatea tînarului respectiv, de a-l felicita pentru aceasta, făcîndu-și în același timp recomandări cu privire la viața și activitatea sa viitoare.

Importanța deosebită a acestui moment, ridică în fața organelor și organizațiilor U.T.C. obligația de a veghea cu toată strictețea ca o asemenea chestiune să nu fie rezolvată în mod formal, administrativ, de a lua toate măsurile necesare pentru a face din această problemă un adevărat moment omagial, care să încununeze tinerete și emoționant anii petrecuți de tînar în organizația noastră.

1. Cine poate fi membru al U.T.C.?
2. Cum se face primirea în organizație?
3. Cum muncim cu noii uteciști?
4. Cum se procedează cînd tînarul a împlinit 26 de ani și dorește să rămînă în continuare în U.T.C.?
5. Ce trebuie să facă organizația de bază cînd tînarul a împlinit vîrsta de 30 de ani?

fășoară la locul de muncă sau învățatură.

În Statut se arată că primirea în U.T.C. se face la cererea tînarului și pe care tînarul le așteaptă și le primește cu multă bucurie. Prin întreaga sa desfășurare plină de sobrietate dar și de căldură tovarășească, adunarea generală de primire în U.T.C. este un act solemn pe care tînarul îl va păstra în amintire sa ca pe unul dintre cele mai dragi și impresionante momente din viață.

La fel de impresionant, de solemn, trebuie să fie și momentul înmînării carnetului U.T.C. Înmînarea carnetului se face în adunarea generală a organizației de bază de către un membru al biroului comitetului raional sau orășenesc al U.T.C. Este bine și recomandat ca folosind acest prilej, să li se vorbească tinerilor despre politica partidului, să li se prezinte aspecte din istoria de luptă glorioasă a partidului, a U.T.C., să se organizeze întîlniri cu activiștii de partid și de stat, să li se explice tinerilor ce înseamnă carnetul roșu de membru al U.T.C., să fie îndrumați să-l păstreze cu multă grijă. Așa cum prevede Statutul U.T.C., confirmarea hotărîrii adunării generale de primire în U.T.C. se face de către organul imediat superior organizației de bază și în prezența tînarului respectiv și a secretarului organizației de bază. Acest moment trebuie folosit pentru a cunoaște și mai bine as-

meze acele trăsături politice, morale și profesionale proprii omului înaintat al zilelor noastre. De aceea este de datorie organelor și organizațiilor U.T.C. să nu considere că munca a fost încheiată o dată cu primirea tînarului în organizație ci să vadă în primirea în U.T.C. actul de început al unei munci atente, menite să contribuie la educarea tinerilor, la formarea lor ca tineri comuniști.

Dar acest lucru nu se poate realiza muncind „în general” ci numai pe baza organizării unei activități concrete, care să aibă în vedere problemele specifice diferitelor categorii de tineri, particularitățile fiecărui tînar primit în U.T.C., pentru că la acesta ne referim.

Atrăgînd atenția asupra necesității diversificării și diferențierii activității destinate diferitelor categorii de tineri, Congresul U.T.C. a subliniat că o situație deosebită prezintă din acest punct de vedere organizațiile U.T.C. de la sate în care își desfășoară activitatea laolaltă tinerii între 15—30 de ani și unde deosebirile în ce privește nivelurile de pregătire politică și culturală, preocupările tinerilor de vîrstă și profesii diferite, ale tinerilor căsătorii și necăsătorii etc., sînt mai pregnante. Îmbunătățirea muncii în acest sens, cere din partea tuturor organelor și organizațiilor U.T.C. o mai bună cunoaștere a problemelor care-l preocupă pe tinerii, o mai largă consultare a masei uteciștilor, o receptivitate sporită față de preocupările lor și atragerea unui număr cât mai mare dintre ei la pregătirea fiecărei acțiuni.

Prin acțiunile organizate, prin întreaga activitate politică să dezvoltăm la fiecare utecișt hotărîrea fermă că în domeniul în care își desfășoară ac-

brilor U.T.C. Aceasta nu este o problemă nouă și dacă revenim asupra ei o facem numai pentru că trebuie să i se dea mult mai multă atenție. Încredințînd noilor uteciști sarcini, trebuie să avem în vedere pe de o parte înclinațiile, aptitudinile lor, iar pe de altă parte lipsa lor de experiență în munca de organizație. Iată de ce are o însemnătate deosebită necesitatea de a-l ajuta pe tînar cu grijă și răbdare să-și ducă la îndeplinire sarcina încredințată, de a-i stimula spiritul de inițiativă, de a-l evidenția atunci cînd a muncit bine.

4

Ajuns la 26 de ani, tînarul și-a încheiat perioada căutărilor. El este în plină realizare a personalității sale, în plin proces de afirmare profesională și spirituală. De cele mai multe ori la această vîrstă și-a întemeiat o familie care a adus o dată cu ea bucurii și îndatoriri noi. Prin maturizarea sa, prin cunoștințele acumulate, prin preocupările pe care le are el se deosebește de ceilalți tineri care străbat acum drumul pe care el l-a parcurs. De aceste generații noi, care vin după el, îl leagă însă cei mai frumoși ani ai vieții, petrecuți în cadrul organizației U.T.C. Privind în urmă el are tabloul unei tinerii trăite din plin și frumos, prezentă întotdeauna, la chemarea partidului, pretutindeni unde s-a dus lupta pentru progresul economiei și culturii, pentru asigurarea unei vieți mai bune și mai îmbelșugate celor ce muncește. În ca-

DE PESTE HOTARE

Alternativă ?

Oferirea în dar a statului reginei Isabella statelor latino-americane membre ale O.S.A. — în amintirea legăturilor Spaniei cu America de sud — a constituit un prilej pentru ministrul de externe spaniol Fernando Maria Castiella de a duce tratative la Washington. Oficialitățile americane s-au arătat deosebit de binevoitoare față de reprezentantul Spaniei, ceea ce a amintit preocuparea găsii o alternativă în dezangajarea Franței din N.A.T.O., prin intensificarea folosirii teritoriului spaniol. În actuala conjunctură, bazele militare americane de pe teritoriul spaniol, care funcționează în virtutea acordului bilateral, nu sînt considerate suficiente pentru „atlantizarea” Spaniei... În această direcție planurile Washingtonului întes departe și anume, de a determina guvernul spaniol să acționeze ca intermediar pe lângă Maroc, în vederea lărgirii spațiilor de manevră al flotei a VI-a americane din Marea Mediterană. Această orientare — în caz de reușită — ar avea darul nu numai să ducă la înlocuirea teritoriului francez cu cel spaniol, ci să extindă acțiunea N.A.T.O. pe „continentul negru”, în țările care și-au proclamat în ultimii ani independența.

Dar ministrul spaniol a considerat avansurile americane ca un obiect de turuială, declarînd că nu este dispus să-și asume „cel mai mic risc pentru o alianță din care nu face parte”. Această precizare a avut scopul, pe de o parte, să liniștească opinia publică spaniolă după indignarea provocată de pierderea bombelor nucleare din avionul american în apropiere de Palomares, iar pe de altă parte de a cere Washingtonului... anunțel contraservicii. Se vede deci că procesul declanșat o dată cu afirmarea poziției Franței în ceea ce privește N.A.T.O. are consecințe „molipsitoare”, adică și alte state au așteptat doar un semnal ca să-și afirme mai mult sau mai puțin timid pretențiile. Intr-adevăr, „fidelitatea Spaniei față de înțărirea progresivă a acordului bilateral cu Washingtonul” — cum se exprimă ziarul parizian „LE FIGARO” — nu l-a împiedicat pe ministrul spaniol să prezinte o serie de pretenții.

Invoiala la care s-a ajuns prevede sporirea numărului avioanelor americane de la bazele militare de pe teritoriul spaniol (aducerea suplimentară a trei escadrile de aviație la baza de la Torrejon) și înțărirea cooperării hispano-americane în domeniul cosmic, în schimbul angajamentului american de a sprijini poziția spaniolă la tratativele hispano-englize în problema Gibraltarului. Trănița acestui învoiel apare însă îndoleneală de vreme ce sînt lezate interesele Angliei, considerată ca unul din „pilonii” politicii atlantice.

Z. FLOREA

ÎN COMITETUL CELOR 18

Cuvîntarea șefului delegației române

GENEVA 26. — Corespondentul Agerpres, H. Lîman, transmite: În sesiunea de marți a Comitetului celor 18 pentru dezarmare, delegatul italian, referindu-se la problema dezarmării generale și totale, a propus crearea unui mecanism internațional de menținere a păcii și a reluat vechile propuneri occidentale în problema controlului. Delegatul american a insistat din nou asupra necesității unui control al înarmărilor excluziv, de fapt, ideea controlului asupra unei dezarmări efective.

În intervenția sa, delegatul sovietic A. A. Roșcin a menționat că în interpretarea americană controlul nu ar frîna cursa înarmărilor, ci ar permite doar Statelor Unite să controleze armamentele altor state.

Luînd cuvîntul, șeful delegației Republicii Socialiste România, ambasadorul Vasile Dumitrescu, a declarat că dezarmarea generală rămîne obiectivul central al Comitetului.

El a reafirmat poziția țării noastre în această problemă, arătînd că un tratat de dezarmare care să ofere posibilitatea de a elimina de la bun început pericolul unui război nuclear ar corespunde cel mai bine intereselor majore ale omenirii.

Delegația română s-a pronunțat în același timp pentru interzicerea imediată a folosirii armelor nucleare, ca un pas în direcția distrugerii totale și înfrînării producției acestor arme.

Reprezentantul român a subliniat apoi necesitatea ca în orice acord de dezarmare să-și găsească reflectarea preocuparea de a asigura securitatea tuturor statelor și a fi ecilul în parte, de a stabili un echilibru al obligațiilor reciproce ale părților.

Un acord de dezarmare ca și orice măsură parțială vizînd acest scop care ar prevedea, în mod unilateral, obligații numai pentru o anumită categorie de state, nu ar ră-

Franța : Vernisajul unei expoziții românești

La Facultatea de litere din orașul Montpellier s-a deschis o expoziție de cărți românești și de obiecte de artă populară, organizată de lectoratul de limbă și literatură română al facultății, cu concursul ambasadei Republicii Socialiste România la Paris. La deschidere au fost prezenți reprezentanți ai municipalității, ai conducerii universității și ai Facultății de Litere, profesori, studenți, corespondenți ai presei și televiziunii locale, precum și un număr mare de public.

Au luat cuvîntul Pierre Jourda, decanul Facultății de Litere și reprezentanți ai ambasadei române.

Popular Revoluționar Mongol și proiectul Directivei Congresului al XV-lea al partidului în privința celui de-al patrulea plan cincinal al dezvoltării economice naționale și culturale R.P. Mongole pe anul 1965-1970.

LA Sofia s-a fost dat publicității rezultatele îndeplinirii planului de stat pe primul trimestru al anului 1966. Planul producției industriale globale a fost îndeplinit cu 106,6 la sută. În comparație cu primul trimestru al anului 1965, volumul producției industriale a sporit cu 15,4 la sută, iar productivitatea muncii cu 6,7 la sută.

Revindicările studenților spanioli

ÎN Spania continuă acțiunile de protest ale studenților împotriva modului în care sînt aleși delegații în „S.E.U.” — Sindicatul Universitar Spaniol, unicul sindicat oficial. Ca și la Madrid și Barcelona, în regiunea Asturia au loc manifestații în cadrul cărora studenții cer alegeri democratice în sindacatul universitar. La Oviedo (Asturia) a avut loc o adunare la care au participat cîteva sute de studenți, organizați în cadrul „săptămînii înnoirii universitare”. Participanții au refuzat să mai lu-

punde cerinței legitime a fiecărui popor de a-și vedea asigurată dreptul egal la securitate. Un asemenea acord trebuie să conțină obligații adecvate pentru toate statele, mari sau mici, astfel încît să ofere garanții pentru pacea și securitatea popoarelor.

Exprimînd poziția consecventă a Republicii Socialiste România de condamnare a agresiunii Statelor Unite în Vietnam, reprezentantul român a declarat că țara noastră sprijină întrutotul poziția în patru puncte a guvernului Republicii Democratice Vietnam și programul Frontului Național de Eliberare.

„Molnia-1” pe orbită

AGENCIA TASS transmite că în conformitate cu programul de perfecționare a sistemului de telecomunicații și transmitere a imaginilor de televiziune prin intermediul sateliților artificiali ai Pămîntului, în Uniunea Sovietică a fost lansat pe o orbită eliptică de mare altitudine un nou satelit artificial al Pămîntului, „Molnia-1”. Satelitul a fost plasat pe o orbită

După cum anunță agențiile de presă, duminică s-au încheiat în Republica Irlanda două săptămîni caracterizate prin încercări și incidente, cu prilejul comemorării victimelor războaii armate din 1916 împotriva dominației britanice. O ultimă demonstrație s-a soldat cu ciocniri. Mai multe persoane au fost rănite. În fotografie: aspect de la o asemenea manifestație

după sediul Facultății de litere pînă cînd autoritățile nu vor consimți să dea drumul unui coleg al lor, responsabil în cadrul Sindicatului liber, care fusese arestat. În cele din urmă, studenții au reușit să obțină eliberarea acestuia.

Inima artificială a bătut 5 zile

LA cinci zile după ce dr. Michael Debakey a implantat, pentru prima dată în istorie, o inimă artificială unei ființe umane, pacientul Marcel Derudder a încetat din viață. Înainte de a fi survenit moartea pacientului, s-a constatat apariția unei congestii pulmonare, starea bolnavului înrăutățindu-se în ciuda faptului că funcțiile renale se amelioraseră simțitor, circulația sîngelui devenise normală, iar funcționarea sistemului nervos nu înregistrase nici o schimbare.

Dr. Debakey declarase, înaintea anunțării morții pacientului său, că refuză să breveteze inima artificială experimentată de el. El a făcut această declarație în fața membrilor comisiei bancare și monetare a Camerei Reprezentanților, cărora îi solicitase credite suplimentare pentru „Institutul Inimii” și pentru continuarea experimentelor și cercetărilor sale.

Însemnări

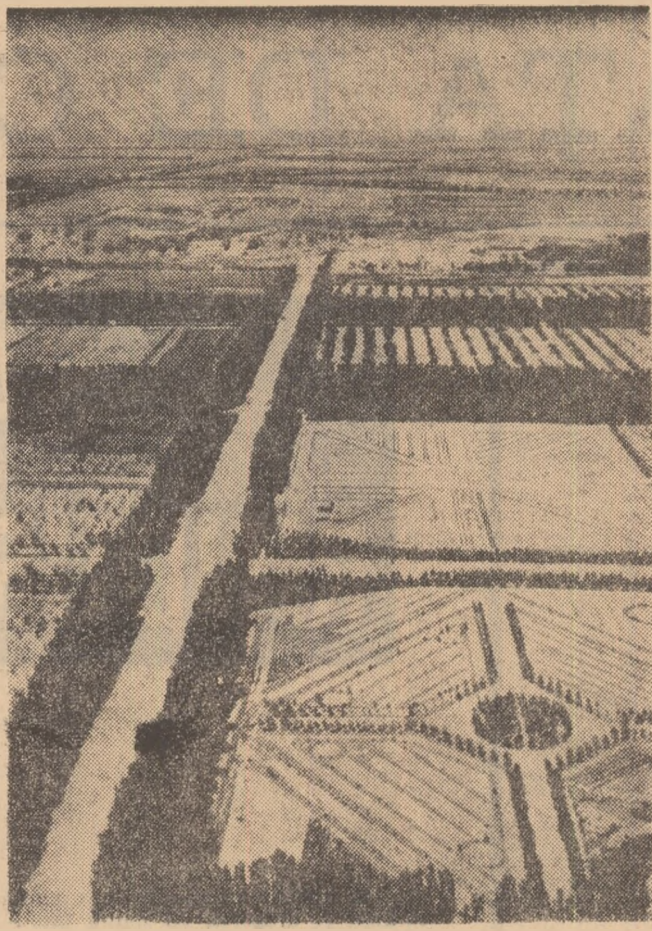
Impozit pe zimbete

În decursul domniei, Frederic al II-lea al Prusiei a avut de înfruntat, zice-se, o mare penurie de mijloace pentru întreținerea armatei lui, pe care o doborîu cel mai numeros. În căutare de resurse, el a organizat o comisie compusă din cei mai renumiți experți în materie, cărora s-a ordonat să rezolve rapid problema finanțării armatei. Experții au găsit repede soluția.

Potrivit relatărilor întilnite în tratatele de istorie, el au pus impozit pe absolut „tot ceea ce putea folosi omului, viu sau mort”. Pe vremea aceea, la Berlin, lista mărilor și serviciilor impozabile cuprindea 107 pagini, fiecare conținînd 40-50 de articole.

Au trecut de atunci două secole. Emulii de la Bonn ai experților „regelui-soldat” sînt, la rîndul lor, în căutare de resurse financiare. Potrivit unor informații și se vede la îndemîna înțelegătorilor. Hebdomadular economic vest-german VOLKSWIRTSCHAFTELE a publicat o listă de conturi a publicilor o decizie prin care sînt impuse la un impozit de 15 la sută, pe „cîrta de atac” animatoarele din baruri, care în R.F.G. sînt cunoscute sub denumirea comună și colorată de „fete care sîmbesc”. Noui impozite privesc peste 30.000 animatoare înregistrate oficial. Oficialii fiscal din Bonn conștăd pe încășări remarcabile (după datele relevate de publicația citată mai sus, „cîrta de atac” a categoriei respective se ridică anual la peste 700 milioane mărci).

Recordul lui Frederic al II-lea este în pericol. Noul impozit pe „zimbetele” gîrlărilor este, fără îndoială, dacă nu cel mai lucrativ, cel puțin foarte original. Pe vremea „regelui-soldat” domnișorele de onoare nu plăteau impozit pe „famecele” lor... E. R.

R. P. CHINEZĂ. — Deșertul Gobi a fost transformat într-un finut roditor

Criza din N.A.T.O. S. U. A. au respins propunerile Franței privind începerea imediată a tratatelor bilaterale

WASHINGTON 26 (Agerpres). — Purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat a declarat că Statele Unite nu vor începe tratative bilaterale cu Franța privind retragerea forțelor americane din această țară pînă cînd S.U.A. și ceilalți 13 membri ai N.A.T.O. nu vor lua o hotărîre în privința măsurilor ce trebuie adoptate ca urmare a hotărîrii guvernului francez.

Această declarație, făcută ca răspuns la memorandumul guvernului francez dat publicității la Paris, este interpretată de agenția U.P.I. ca o dovadă a faptului că Statele Unite au respins ultimele propuneri ale președintelui de Gaulle privitoare la începerea imediată de tratative bilaterale. Memorandumul propunea ca S.U.A. și Franța să înceapă „de îndată” tratative la Paris asupra de-

talilor procedurale ale retragerii forțelor americane de pe teritoriul francez în termen de un an, așa cum a cerut guvernul francez.

Purtătorul de cuvînt american a indicat că guvernul S.U.A. nu consideră că în această problemă sînt implicate numai „detalii procedurale”, ci și importante probleme de drept și de termene asupra cărora trebuie să fie luată o hotărîre. Totodată, el a lăsat să se înțeleagă că guvernul S.U.A. nu va răspunde la ultima notă a guvernului francez, ceea ce a determinat pe comentarii americani de presă să considere că Departamentul de Stat a hotărît să adopte „o politică a făcerii” în problema tratatelor cu Franța privitoare la N.A.T.O.

Londra în locul Parisului ?

LONDRA 26 (Agerpres). — Intro-declarație făcută marți în Camera Comunelor, primul ministru britanic Harold Wilson, a subliniat că „instalarea cartierului general al N.A.T.O. în Marea Britanie este una din posibilități”. El a precizat însă că această hotărîre trebuie să fie luată de către toate celelalte țări membre ale N.A.T.O., înîndu-se însă seama de toate problemele pe care le ridică acest transfer.

Cea mai mare grevă din istoria postbelică a Japoniei

Cea mai mare grevă din istoria postbelică a Japoniei a izbucnit marți dimineață, cînd ferovierii de la compania națională japoneză de căi ferate au refuzat să se prezinte la lucru.

Greva, avînd drept scop obținerea majorării salariilor, se desfășoară în cadrul ofensivei de primăvară a oamenilor muncii din Japonia, ofensivă care ia o tot mai mare amploare. Acțiunea are loc la chemarea Sindicatului muncitorilor de la căile ferate de stat și a Federației generale a

nev, secretar general al C.C. al P.C.U.S. și Alexei Kostighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Pentru lichidarea urmărilor cutremurului a fost formată o comisie guvernamentală, condusă de Ignati Novikov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Agencia T.A.S.S. transmite că cutremurul care s-a produs la Tașkent nu a împiedicat desfășurarea normală a vieții din acest mare oraș, a cărei populație numără circa un milion de locuitori.

Agencia menționează adaugă că în cursul zilei de 26 aprilie stația seismică din Tașkent a înregistrat încă două cutremure de gradul 4.

Negocierile tarifare ale „rîndei Kennedy” de la Geneva vor fi reluate la începutul lunii viitoare, după o lungă perioadă de înșirare. După cum informează agenția France Presse, cu acest prilej negocierilor vor lua în discuție problema liberalizării comerțului la produsele chimice. Reluarea acestor negocieri a fost facilitată de hotărîrea „celor șase” intervenți recentă la Bruxelles, cînd Consiliul Ministerial al Pieței comune a căzut de acord asupra unor oferte comunitare pentru „runda Kennedy”.

Cutremurul de la Tașkent

MARTI dimineața la Tașkent a avut loc un cutremur de gradul 7.5. Se semnalează morți și răniți. Au fost distruse numeroase clădiri vechi, iar cîteva spitale, școli, instituții de stat, precum și două fabrici au fost avariate.

Agencia TASS anunță că, în dimineața aceluiași zile, la Tașkent au plecat cu avionul Leonid Bre-

Pînă acum Marea Britanie plătea lunar Bahreinelui pentru folosirea portului, aerodromurilor și amplasamentelor rezervate trupelor terestre, suma de...33 lire sterline! Această arondă simbolică promite să devină însă foarte reală și mult mai consistentă o dată cu recenta hotărîre a guvernului englez de a strămuta în micul arhipelag din golful Persic baza militară de la Aden. În acest scop șeful Khalifa Salman al Khalifa, șeful statului Bahrein, va face la sfîrșitul lunii aprilie o vizită la Londra, pentru a se discuta asupra proiectului britanic de transferare a bazei militare din sudul Peninsulei Arabe în Bahrein, cu care prilej se vor fixa și redevențele anuale adevărate noii situații.

Hotărîrea Marii Britanii de a evacua baza din Aden și de a o reamplasa în Bahrein corespunde noii strategii britanice „la est de Suez”. Principiul fundamental al acestei strategii îl constituie consimțămîntul guvernului englez de a împărți cu S.U.A. „responsabilitățile” militare în această parte a lumii.

Bahreinelui, cu o excelentă poziție strategică, se găsește într-o vizibilă dependență față de Statele Unite — solid instalate în insulele acestui mic arhipelag.

● La El Jufer — cartierul general al marinei americane din întreaga regiune.

● La El Sakir — un important aerodrom militar, în imediata vecinătate a instalațiilor petroliere aparținînd societăților americane.

● La El Hamallah — o bază aeriană menită exclusiv să fină sub operațiunile cu conexiunile sale petroliere acordate concernului ARAMCO. Construcția acestei baze, una dintre cele mai mari din Asia, a costat 7.5 milioane lire sterline.

Potrivit calculului strategilor englezi, baza din Bahrein bine dotată cu instalații militare americane va micsora grîlle Londrei în această regiune; strategii britanici își propun să completeze efectivul existent cu aviație și o parte din militarii cantonați acum la Aden. Contribuția engleză se va concentra pe insula Muharac, oferită în dar guvernului Majestății sale în 1954 de către șeful Bahreinelui (care primea lunar cele 33 lire).

Un alt considerent, care a determinat Anglia să procedeze la o asemenea transferare, îl constituie puternica mișcare de eliberare din sudul peninsulei arabe; Adenul nu mai putea prezenta siguranță pentru a adăposti trupele colonialiste. Existența Adenului ca bază militară de tip colonial devenise de mult timp precară. Desigur, o luptă dirăz pentru eliberare națională se resimte și în Bahrein, dar fărîmițarea într-un mănunchi de insule a acestui arhipelag pare mai liniștitoare pentru cei ce vor să reediteze în formule noi dominația colonialistă. Poziția geografică poate oferi unele avantaje strategice; asemenea virtuți nu pot însă salva o partidă politică pierdută.

VIVORICA TĂNĂSESCU

Sesiunea Adunării Naționale a R. D. Vietnam

HANOI 26 (Agerpres). — Agenția V.N.A. anunță că între 16 și 22 aprilie la Hanoi a avut loc sesiunea a treia a celui de-a treia legislatură a Adunării Naționale a R. D. Vietnam. Adunarea Națională a ascultat raportul guvernului prezentat de Fam Van Dong, președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Vietnam, raportul cu privire la planul de stat pe 1966 prezentat de Nguyen Con, președintele Comitetului de Stat al Planificării, raportul privind probleme militare prezentat de generalul Vo Nguyen Giap, ministrul apărării naționale, un raport cu privire la mișcarea de rezistență împotriva agresiunii americane, pentru salvarea națională precum și alte rapoarte.

La sesiune a luat cuvîntul președintele Ho Și Min care, printre altele, a spus: „Cu toate că lupta noastră va fi îndelungată și grea, poporul nostru este hotărît să lupte pînă la victoria finală”. „Singura soluție justă pentru a se pune capăt acestui

război a fost expusă în scrisoarea mea adresată șefilor de state și de guverne din celelalte țări”.

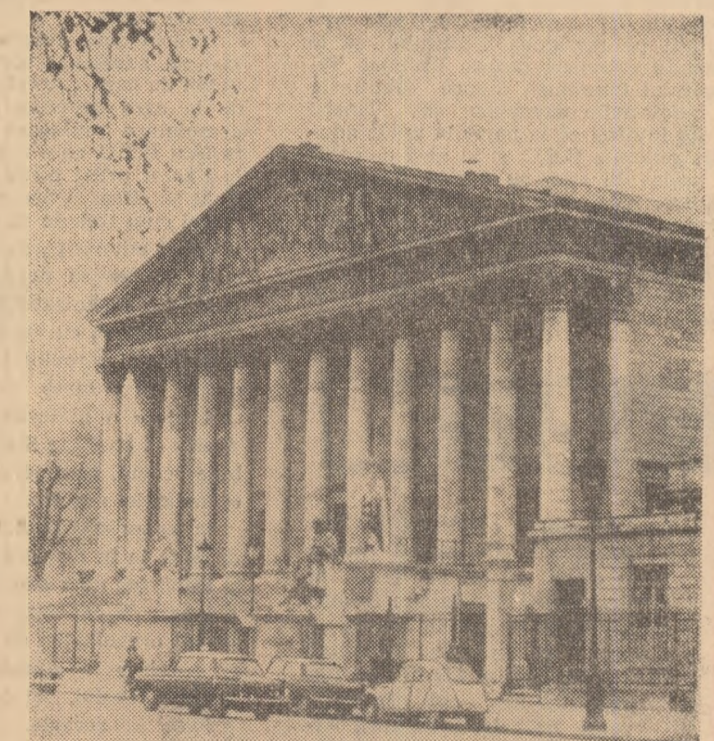
Cea de-a treia sesiune a Adunării Naționale a adoptat în unanimitate o declarație în care arată că poporul vietnamez poartă un război patriotic, cel mai mare din istoria țării, împotriva imperialismului S.U.A., care desfășoară o agresiune armată.

„Armata expediționară a S. U. A. a primit lovitură zdrobitoare, iar în primele luni ale anului curent a fost dat peste cap așa-numita „ofensivă a sezonului secetos” întreprinsă de inamic. Forțele patriotice ale poporului sud-vietnamez s-au dezvoltat cu vigoare, și prestigiul Frontului Național de Eliberare din Vietnam de sud a crescut pe zi ce trece”.

În Vietnamul de nord, poporul și armata au luptat cu vitejie apărînd și dezvoltînd în același timp economia, cultura, învățămîntul, știința și tehnica, consolidînd potențialul economic și defensiv al Republicii Democratice Vietnam.

În continuare, în Declarație se spune: „Noi vom ieși cu siguranță învingători, Statele Unite vor fi cu siguranță înfrînte. Aceasta este concluzia sesiunii Adunării Naționale”. Declarația adresează poporului sud-vietnamez să intensifice războiul popular, de a întări apărarea națională și spori vigilența.

Adunarea Națională a Republicii Democratice Vietnam multumește în mod sincer țărilor frățești pentru marea ajutor dat de ele economiei și apărării naționale a R. D. Vietnam. Ea multumește în mod sincer organizațiilor internaționale de masă, personalităților democratice din lume, popoarelor Cambodgiei, Laosului, Africii, Americii Latine, Statelor Unite și restului lumii pentru simpatia, sprijinul și ajutorul activ acordat poporului vietnamez”.

FRANȚA. — Vederea clădirii Adunării naționale a Republicii Franceze din Paris

Pe scurt

COMISIA economică O.N.U. pentru Europa a continuat în cursul zilei de marți dezbaterile Studiului elaborat de secretariat asupra situației economiei europene.

Luînd cuvîntul, delegatul român Iacob Ionescu a evocat succesele României în dezvoltarea unei economii complexe și multilaterale, în promovarea continuă a progresului tehnic și asigurarea creșterii comerțului exterior. Referindu-se la partea acordată României în Studiul asupra situației economice în Europa, vorbitorul a arătat că acesta reflectă, în general, tendințele majore ale economiei naționale românești. Lucrarea precizează că ritmul de creștere realizat de economia românească este cel mai ridicat din Europa țărilor în dezvoltare.

În capitala Mongoliei a avut loc o IX-a plenară a C.C. al P.P.R.M. Plenara a discutat și aprobat proiectul Programului Partidului